

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. M. (1) prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 16 września 1995 r. do 31 grudnia 1997 r. oraz od 28 stycznia 1998 r. do 28 grudnia 1998 r., gdyż przedłożone dokumenty nie spełniają wymogów formalnych.

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 27 lat, 5 miesięcy, 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 8 lat, 2 miesiące i 15 dni.

/decyzja – k. 28 plik III akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 25 maja 2015 r. r. złożył wnioskodawca M. M. (1) i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 16 września 1995 r. do 31 grudnia 1997 r. (PPHU (...)) i od 28 stycznia 1998 r. do 28 grudnia 1998 r. ((...) Sp. z o.o.) oraz od 17 stycznia 1976 r. do 8 maja 1980 r. ((...) Fabryki (...)).

/odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając te same argumenty co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 3/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca arian M. urodził się 13 stycznia 1952 r.

/bezsporne/

W dniu 14 kwietnia 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 4 plik III akt ZUS/

Wnioskodawca w okresie 17 marca 1976 r. do 8 maja 1980 r. pracował w Zakładzie (...) Baza nr 2 w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy.

/świadczenie pracy – k. 11 plik III akt ZUS, akta osobowe – akta sądowe/

Podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy ubezpieczony pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. Jeździł S.. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Jeździł 300 – 320 godzin w miesiącu.

/zeznania świadka W. P. z dnia 13 stycznia 2016 r. – 00:15:10 – 00:17:04, 00:24:20 – 00:26:07 – płyta CD – k.11, zeznania świadka S. S. z dnia 13 stycznia 2016 r. – 00:17:04 – 00:24:20 – płyta CD – k. 11, zeznania wnioskodawcy z dnia 13 stycznia 2016 r. – 00:28:15 – 00:33:23 płyta CD – k. 11 /

Ubezpieczony był zatrudniony w PPHU (...) w P. w okresie od 16 maja 1994 r. do 31 grudnia 1997 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy.

/świadczenie pracy – k. 17 plik III akt ZUS/

Zakład pracy PPHU (...) wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy w szczególnych warunkach i wskazał, że podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy w okresie od 16 września 1995 r. do 31 grudnia 1997 r. wnioskodawca zajmował stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wykonując pracę w pełnym wymiarze czasu pracy zgodnie z wykazem A, dział VIII, poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.).

/świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 18 plik III akt ZUS/

Następnie M. M. (1) był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w Ł. w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 12 grudnia 1999 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy.

/świadectwo pracy – k. 20 plik III akt ZUS/

Zakład pracy (...) Sp. z o.o. w P. wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy w szczególnych warunkach i wskazał, że podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy w okresie od 28 stycznia 1998 r. do 28 grudnia 1998 wnioskodawca zajmował stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wykonując pracę w pełnym wymiarze czasu pracy zgodnie z wykazem A, dział VIII, poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.).

/świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k. 21 plik III akt ZUS/

Podczas zatrudnienia w firmie (...) w P. wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Nie jeździł mniejszymi samochodami. Jeździł m.. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca pracował od 8.00 do nawet 23.00 – 24.00.

/zeznania świadka M. H. z dnia 13 stycznia 2016 r. – 00:07:07 – 00:13:07 – płyta CD – k. 11, zeznania świadka J. R. z dnia 13 stycznia 2016 r. – 00:13:07 – 00:15:10, zeznania wnioskodawcy z dnia 13 stycznia 2016 r. – 00:28:15 – 00:33:23 płyta CD – k. 11/

Wnioskodawca posiada uprawnienia do prowadzenia pojazdów powyżej 3,5 tony – prawo jazdy kategorii C od 9 grudnia 1974 r.

/bezsporne/

Obecnie wnioskodawca nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/bezsporne/

Wnioskodawca udokumentował staż pracy w wymiarze 27 lat, 5 miesięcy, 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 8 lat, 2 miesiące i 15 dni.

/wyliczenia ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy oraz świadków. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – osób niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tego samego zakładu w tym samym czasie co wnioskodawca, nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą ani z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują. W ocenie Sądu zeznania wnioskodawcy, świadków oraz świadectwa pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonego potwierdzają jednoznacznie, że ubezpieczony pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony w w/w spornych okresach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11. 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku – ukończył 60 rok życia oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. Skarżący nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) Baza nr 2 w Ł. w okresie 17 marca 1976 r. do 8 maja 1980 r., w PPHU (...) w P. w okresie od 16 maja 1994 r. do 31 grudnia 1997 r., w (...) Sp. z o.o. w Ł. w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 12 grudnia 1999 r.

Pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczyć należy do prac w warunkach szczególnych.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymieniona w pkt 2 działu VIII praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Stosownie do § 2 ust. 1 okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z dokumentów i z zeznań świadków.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że skarżący nie udowodnił okresu pracy 15 lat w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu wnioskodawca wykazał w przedmiotowym postępowaniu, że w Zakładzie (...) Baza nr 2 w Ł. w okresie 17 marca 1976 r. do 8 maja 1980 r., w PPHU (...) w P. w okresie od 16 maja 1994 r. do 31 grudnia 1997 r., w (...) Sp. z o.o. w Ł. w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 12 grudnia 1999 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Świadkowie oraz wnioskodawca zgodnie podali, że podczas zatrudnienia w w/w firmie (...) w w/w spornych okresach wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Nie jeździł mniejszymi samochodami. Jeździł m.. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca pracował od 8.00 do nawet 23.00 – 24.00.

Ubezpieczony oraz świadkowie zeznali, że podczas zatrudnienia w (...) wnioskodawca pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. Jeździł S.. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Jeździł 300 – 320 godzin w miesiącu.

W tym stanie faktycznym, zdaniem Sądu okres zatrudnienia skarżącego na stanowisku kierowcy w w/w zakładach pracy w spornych okresach w pełnym wymiarze czasu pracy jest pracą w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie wnioskodawca w sposób niewątpliwy wykazał przed Sądem, że przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wnioskodawca spełnia także wszystkie pozostałe wymagane przepisami prawa przesłanki, zarówno w zakresie stażu pracy oraz nie bycia członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego jak i wieku.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek w dniu 14 kwietnia 2015 r., zatem prawo do emerytury należało wnioskodawcy przyznać od dnia 1 kwietnia 2015 r. tj. od 1 dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu, wypożyczając akta rentowe.